

[Undervisningsministeren.]

alligevel har jeg ikke opgivet håbet om, at der kan nås et tilfredsstillende resultat i sagen. Det hænder jo, at den ene håndværksmester behandler den anden med en lidt kraftig kritik, djærve vendinger, og så ender det alligevel i god forståelse ved groggen. Selvom jeg må være mådeholden i min tak for tilslutning, kan jeg i hvert fald takke helt og fuldt for energisk interesse. Jeg håber, at man i udvalget gennem det videre arbejde trods alt vil nå frem til et resultat, idet man bl. a. her vil stilles overfor interesserede parter og høre deres argumenter.

Det var det ærede medlem hr. Jensen-Broby, der førte an og som den gamle kriger svingede tomahawken over fjenden. Selve ordet akademisk virkede, forekom det mig, på det ærede medlem som den værste af alle fjender.

Der er i visse kredse endnu en opfattelse af ordet akademisk, en noget forældet opfattelse synes jeg, omtrent som man i gamle dage opfattede ordet gendarm. Man føler sig i instinktiv opposition til alt, hvad der har med akademisk at gøre, og jeg er inderligt overbevist om, at det ikke længere er i overensstemmelse med den faktiske kulturelle udvikling.

Uddannelsen af de unge arkitekter, sagde det ærede medlem, var forfejlet. De unge arkitekter var nærmest til grin, og det ærede medlem kritiserede den praktiske uddannelse, som han mente var for kort og for uhensigtsmæssig. Efter den gældende undervisningsordning består den praktiske uddannelse af 2 gange 4 måneders læretid i et håndværksfag; men den udvidelse af undervisningen, som skal ske, vil komme til at omfatte betydeligt mere arbejde af praktisk art på byggepladserne, omfattende alle på en byggeplads forekommende fag, herunder også konstruktørarbejde, der i den praktiske gerning er af afgørende vigtighed. Det er hensigten i den kommende studieplan at udvide de arkitektstuderendes praktiske uddannelse fra 8 til 21 måneder, fordelt på den måde, at der er 5 måneders egentlig læretid i et håndværksfag, dernæst 7 måneders håndværksuddannelse på laboratorier og skolebyggepladser, der er knyttet til arkitektskolen, og endelig 9 måneders tjeneste som konstruktørassistent på en byggeplads; pe-

rioden 9 måneder skulle under normale forhold svare i alt væsentligt til en bygnings opførelse fra grundudgravningen til byggeriets afslutning. Jeg beder de ærede medlemmer have dette i tanken, når denne sag er til fortsat forhandling.

Der er ikke med dette lovforslag tale om nogen begrænsning af erhvervsfriheden. I fremtiden kan hvem som helst bygge huse for hvem som helst. Der er ej heller tale om at beskytte arkitekterne; der er tale om at beskytte befolkningen — eller rettere at vejlede befolkningen. For hundredtusinder af mennesker er spørgsmålet om husbyggeri eller huskøb det mest omfattende økonomiske engagement i deres tilværelse; for mangfoldige betyder det en økonomisk skæbne, og jeg kan ikke se rettere, end at her må gives en vis rimelig vejledning. Man må vide, hvad stillingsbetegnelsen for den, man henvender sig til, dækker over. Det er ikke noget nyt.

Når man henvender sig til en tandlæge, ved man, at vedkommende har bestemte faglige forudsætninger i kraft af en vis uddannelse. Der gives gode tandlæger og slette tandlæger, og dog indeholder eneretsbenævnelsen en beskyttende vejledning, der sikrer mod de værste fejltagelser. Der gives fremragende sagførere, og der gives sagførere, hvis bane ender i fængslet, og dog er det ubetinget nødvendigt for befolkningen at vide, hvad stillingsbetegnelsen begrebsmæssigt dækker over. En klar stillingsbetegnelse indeholder en orientering, en vejledning, og derigennem en begrænsning af fejlmuligheder, ikke mindst for de mindre bygherrer.

Når „Politiken“s lederskribent i dag fremsætter den opfattelse, som her gentages af det ærede medlem hr. Johs. Christiansen, at en nok så god teoretisk uddannelse aldeles ikke sætter den nybakte arkitekt i stand til at gennemføre et større byggeri på praktisk tilfredsstillende måde, så har vedkommende naturligvis ret. Det kræver både en erfaring og en modenhed, som man ikke kan give unge mennesker på en skole; men givet er det, at uden skolen ville man ende i en jungle af vildskud. Først uddannelse og så videregående praktisk erfaring, hvilket ikke udelukker, at der tages skyldigt hensyn til de mennesker, der uden større skolemæssig uddannelse har vist, at de magter opga-